

На сутрешта преди първи зори, сурко са растурено
и царската дъщеря са пообрине пак у тях си. Мъса
испамена на баща си, че една невидна стигна твърде
поу и дигана ~~от~~ от стаята и, и от водина кледъ
ней не и' са кадило. Баща и' рече, ти мож вогер да са
заклучиш додър и да си попълниш дучебовитъ све
просо, че ако остиши пак да та носи идо, нуцаи
по малко просо да видит на кледъ та водит че да
здириш тогоз който ти прави твърде пакосит.

На другата вогер царският син пак екал
хосит'т грото му го диган гелк'т от брадата
си и таи са вогетит. Да ни направит, рече, одаи-
та още похубава, и прид прозорцит да направит
една градина, да има видур да идит съкокви
птицита, да им донесеш пак знато и паре, и да
ми доведеш пак ондзи царска дъщеря, и че какво
то те поискал, на час'т се' станало. И царската
дъщеря направина тий, както и доридан баща и',
ама гелк'т на сутрешта като а занесан
рано у бащини и', въртан се и еворал просото до
зрине тий що нищо не моино да са здири
на кледъ е кадина пид, а пак царският син съки
вогер се' некал да му а доведат гелк'т.